

Sygn. akt V CSK 461/15

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa J. B.

przeciwko Gminie D.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 lutego 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 30 kwietnia 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Dokonywana w toku postępowania kasacyjnego ocena skarg kasacyjnych w ramach tzw. przedsądu ma na celu wybór takich spraw, które powinny zostać rozpoznane ze względu na interes publiczny. Rozwiązanie to łączy się ściśle z charakterem skargi kasacyjnej jako szczególnego środka zaskarżenia; nie jest ona kolejnym środkiem odwoławczym w toku instancji, lecz środkiem prawnym nadzwyczajnym, uruchamianym przede wszystkim w interesie ogólnym i ukierunkowanym - przynajmniej ze swego założenia - do rozpatrzenia wyłącznie kwestii prawnych (materialnych i procesowych) związanych z wydanym przez sąd drugiej instancji prawomocnym orzeczeniem. W związku z tak ukształtowanym modelem skargi, Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania tylko wówczas, gdy zachodzą przyczyny wymienione w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c. to jest wówczas gdy sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba

wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżąca powołała się na potrzebę wykładni przepisów (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. wskazując na występujące, jak twierdziła, rozbieżności w orzecznictwie oraz oczywistą zasadność skargi (art. 398⁹ §1 pkt 4 k.p.c.).

Brak podstaw do oceny skargi kasacyjnej jako oczywiście uzasadnionej. Ta przesłanka występuje wówczas gdy zapadłe orzeczenie może być kwalifikowane jako bezprawne. Taka zaś ocena ma być dokonana wprost, bez wnikliwej analizy, ponieważ wadliwość orzeczenia musi być tu widoczna od razu, dla każdego przeciętnego prawnika. Potrzeba wyeliminowania z obrotu orzeczeń naruszających elementarne reguły porządku prawnego jest niewątpliwa. Rzeczą jednak skarżącego jest wskazanie konkretnych, naruszonych przez sąd przepisów a także przytoczenie odpowiednich argumentów wyjaśniających, dlaczego te przepisy zostały, jego zdaniem, w tak bezdyskusyjny sposób naruszone (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 września 2013 r., III SK 4/13, nie publ.). Analiza twierdzeń skarżącej zawartych we wniosku nie uzasadnia wniosku, że ta przesłanka wystąpiła.

W odniesieniu do przesłanki potrzeby wykładni przepisów z uwagi na rozbieżności jakie wywołują w orzecznictwie skarżąca wskazała art. 410 § 1 w związku z art. 405 k.c. i dwa orzeczenia Sądu Najwyższego wyrażając ocenę, że wynika z nich odmiennosc poglądów w tej samej materii. Takie ujęcie zarówno przesłanki jak i jej powierzchowne uzasadnienie nie pozwalają stwierdzić, że istnieje rzeczywista potrzeba wykładni wskazanych przepisów, tym bardziej, że orzecznictwo Sądu Najwyższego jest bez wątpliwości bogatsze i ugruntowane

Z przedstawionych przyczyn, należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

jw

[l.n]